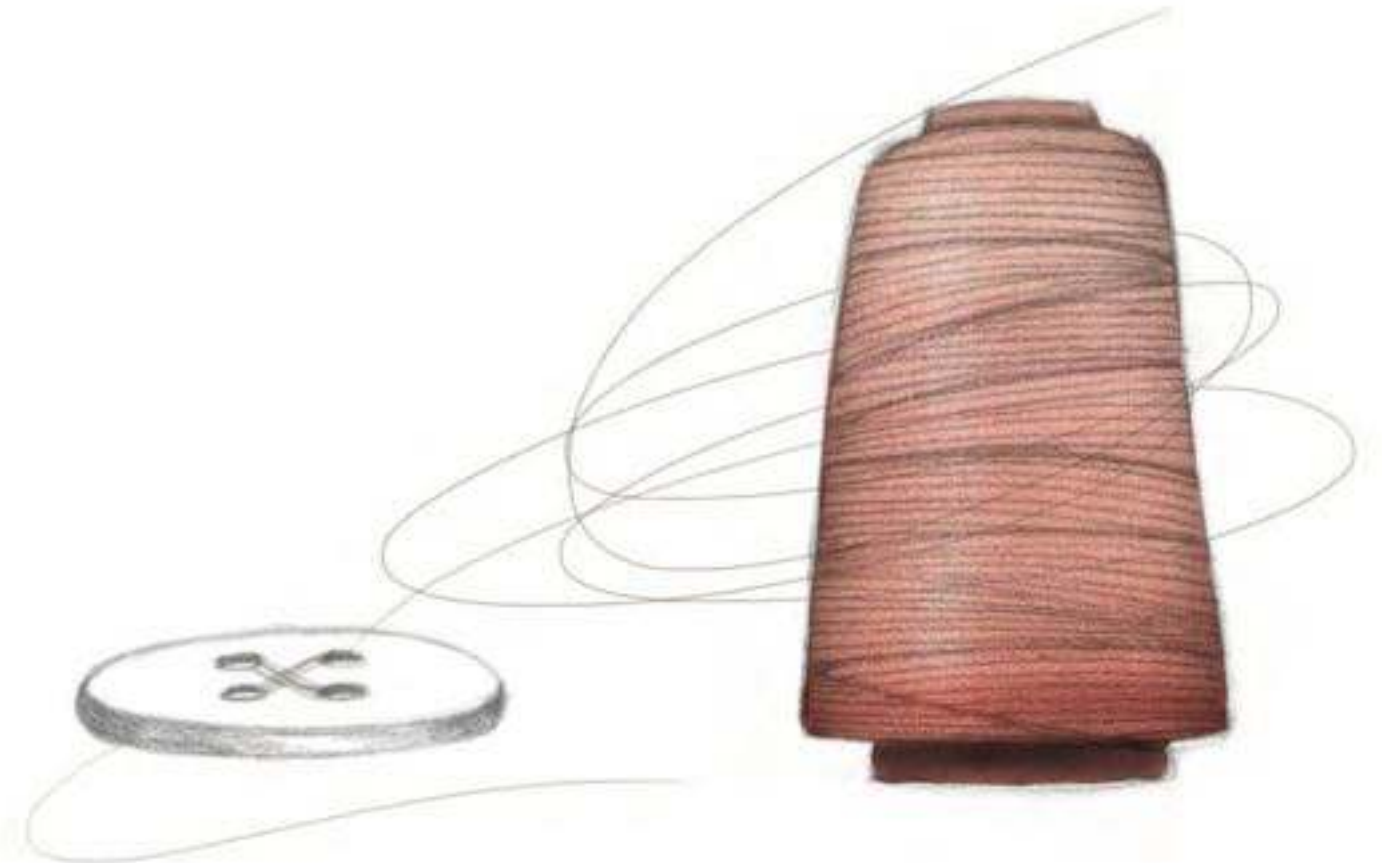

Βαγγέλης Ηλιόπουλος

ΤΟ ΚΟΥΜΠΙ
ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ
ΚΑΙ Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΠΙΑ ΜΙΚΡΟΣ

εικονογράφηση
Κέλλυ Ματαθία Κόβο

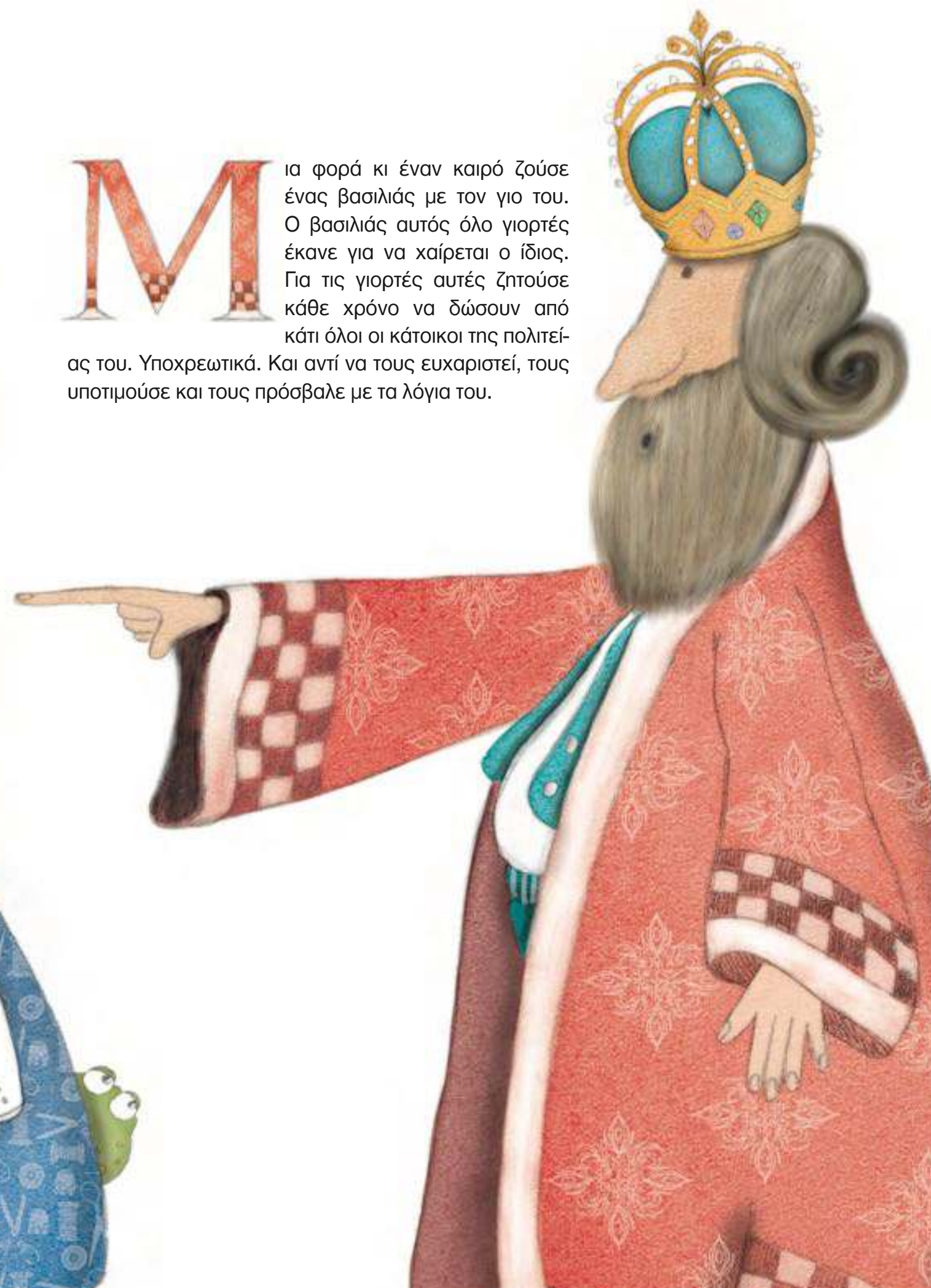

Μ

ια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένας βασιλιάς με τον γιο του. Ο βασιλιάς αυτός όλο γιορτές έκανε για να χάρεται ο ίδιος. Για τις γιορτές αυτές ζητούσε κάθε χρόνο να δώσουν από κάτι όλοι οι κάτοικοι της πολιτείας του. Υποχρεωτικά. Και αντί να τους ευχαριστεί, τους υποτιμούσε και τους πρόσβαλε με τα λόγια του.

Όλοι θυμούνταν ακόμη τη χρονιά που τους είχε ζητήσει να φέρουν πάγους από τα βουνά και να ντυθούν ασπρόμαυρα. « Θα θυμηθείτε την καταγωγή σας. Από την άλλη άκρη της γης δεν κατάγεστε; » τους είχε πει. Το παλάτι ολόκληρο είχε μετατραπεί σε νότιο πόλο κι οι κάτοικοι παρίσταναν τους πιγκουίνους.

Ποιος να ξεχάσει τη γιορτή στην οποία είχε ζητήσει από τους κατοίκους μαξιλάρια, σεντόνια και κουβέρτες και είχε μεταμορφώσει όλο το παλάτι σε τεράστιο κρεβάτι.

« Μην είναι τρύπια και σκισμένα. Από τα καλά σας να δώσετε.»

Όλοι οι καλεσμένοι φορούσαν τις πιτζάμες τους κι έπαιζαν μαξιλαιοπόλεμο με το μικρό Πρίγκιπα. Αυτόν τον αγαπούσαν γιατί πάντα τους μιλούσε με αγάπη και σεβασμό.

Κάθε χρονιά λοιπόν και κάτι διαφορετικό. Μόνο που, όπως τα χρόνια πέρασαν, ο Πρίγκιπας δεν ήταν πια μικρός κι ούτε του άρεσε ότι έκανε ούτε ότι έλεγε ο πατέρας του.

- Πώς θα γιορτάσουμε φέτος; ρωτούσαν ανήσυχοι οι κάτοικοι της πολιτείας τους αυλικούς

Κι οι συζητήσεις τελειωμό δεν είχαν, μέχρι που ένα πρωί ακούστηκαν οι ντελάλιδες:

- Ακούσατε, καθαρίστε τα αυτιά σας κι ακούσατε, την απόφαση του Βασιλιά μας. Ο βασιλιάς φέτος θέλει χρυσαφένια και ασημένια λάμψη να αντανακλά η πολιτεία μας!

- Γιατί; φώναξαν όλοι και ο ντελάλης πήγε κατευθείαν να διαβάσει το γιατί ...

- ... γιατί φέτος ο βασιλιάς θα δώσει το θρόνο στον Πρίγκιπα που δεν είναι πια μικρός. Θέλει λοιπόν να τον δει μεταμορφωμένο σε φτερωτό θεό Ήλιο.»

- Κι εμείς τι φταίμε; είπε ένα κορίτσι

- Τι εννοείς; το ρώτησαν.

Τους έδειξε στο τοικοκολλημένο διάταγμα

- Φέτος ο Βασιλιάς θέλει να δώσει καθένας μας το πιο πολύτιμο, από τα «φτηνιάρικα» κοσμήματα που έχει!

- Θα είναι τα φτερά του γεμάτα κοσμήματα φαίνεται. Θα αστράφτουν από διαμάντια και μαργαριτάρια, από χρυσάφι κι ασήμι.

Το κορίτσι έβαλε τα γέλια.

-Έχετε ακούσει ποτέ φτερά να έχουν πάνω τους οτιδήποτε βαρύ;

- Γελάς, αλλά να δούμε εσύ τι θα δώσεις όταν έρθει να σου ζητήσει.

- Εγώ; Τι να δώσω εγώ; Τι έχω να δώσω εγώ;

- Δεν γράφει το διάταγμα ότι θα δώσουν μόνο όσοι έχουν. Γράφει όλοι. Άκουσες; Όλοι.

- Άκουσα. Εσείς ακούσατε; ΔΕΝ ΕΧΩ. Τι να δώσω λοιπόν;

- Αυτό δεν αφορά το βασιλιά μας

